

Oare nu este momentul pentru a deveni musulman?

ألم يأن لك أن تكون مسلماً باللغة الرومانية

Dr. ‘Abd Ar-Rahman bin ‘Abd Al-Karim Ash-Sheha

د. عبد الرحمن بن عبد الكريم الشيحة

Traducere:

European Islamic Research Center (EIRC)

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

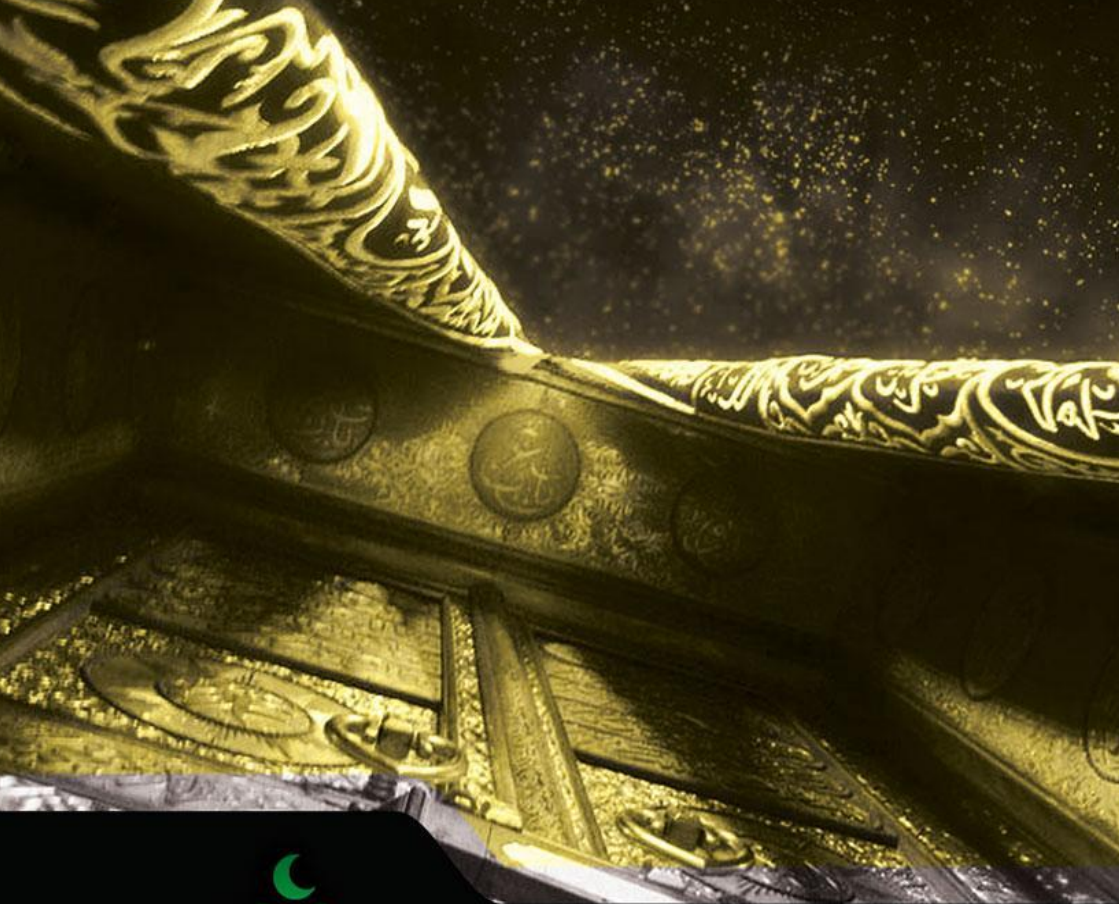
& Alina Luminița Crăciun

Revizuire:

Mariam Oana

WWW.ISLAMLAND.COM

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

**În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul),
Ar-Rahīm (Prea Îndurătorul)**

***Toată Slava I se cuvine lui Allah și pacea și
binecuvântările fie asupra Profetului nostru,
Mohammed, asupra familiei și a companionilor săi!***

Dragă cititorule,

În această broșură, voi încerca să enumăr pe scurt caracteristicile distinctive ale islamului, astfel încât acestea să devină o cheie pentru cei care caută să afle adevărul. Sunt convins că, dacă nemusulmanii imparțiali le-ar cunoaște, acest lucru ar constitui un motiv suficient pentru ca ei să îmbrățișeze islamul, însă, pentru aceasta, trebuie să fie îndeplinite următoarele condiții:

■ **intenția sinceră de a căuta adevărul și de a îl urma**, și nu aceea de a căuta greșeli. Cu adevărat, Allah Cel Atotputernic Și-a asumat responsabilitatea de a îi călăuzi către Calea cea Dreaptă pe cei care caută adevărul, ușurându-le drumul către aceasta, făcându-i să simtă fericire și umplându-le inimile cu mulțumire. Allah Preaînaltul spune:

„De voiește Allah să călăuzească pe cineva, atunci îi deschide pieptul pentru islam (îi deschide inima, îl face să

înțelegeă islamul), iar dacă voiește să ducă pe cineva în rătăcire, atunci îi face pieptul îngust și închis, ca și cum s-ar căzni să se urce în Cer (urcarea la Cer este o pildă pentru lucrul care cere eforturi foarte mari și nu va putea fi realizat vreodată; descrierea stării de dispnee – năduf - care se produce când omul se înalță la altitudini mari, din pricina lipsei de oxigen și a presiunii atmosferice, este un mare semn pentru noi). Astfel trimite Allah osânda asupra acelor care nu cred.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:125]

■ *adorarea sinceră doar a lui Allah Preaînaltul și dorința de a descoperi și a accepta adevărul.* Allah Preaînaltul spune:

„Oamenii au fost (la început) un singur neam. Și i-a trimis Allah pe Profeți, ca vestitori și prevenitori, și a pogorât împreună cu ei Scriptura cu Adevărul, pentru a face judecată între oameni, acolo unde ei se aflau în vrajbă. Și nu au avut a se gâlcevi asupra ei decât pe aceia care le-a fost adusă după ce le-au venit dovezile cele deslușite din pricina pizmuirii lor. Apoi Allah i-a călăuzit – prin Grația Sa – pe cei care au crezut, către Adevărul asupra căruia ceilalți s-au gâlcevit, căci Allah îi conduce pe cei care El voiește pe Calea cea Dreaptă.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:213]

■ *abandonarea prejudecăților religioase și a imitării oarbe a strămoșilor,* a căror religie nu se bazează nici pe cunoaștere, nici pe călăuzire și nici pe înțelegere, precum și citirea de cărți care explică islamul autentic bazându-se pe argumente rezonabile și științifice, și nu pe sentimente religioase sau idei moștenite. Allah Preaînaltul spune:

„Dacă li se spune (politeiștilor): «Urmați ceea ce a trimis Allah!», ei zic: «Ba noi urmăm cele cu care i-am găsit

pe părinții noștri!» Chiar dacă părinții lor au fost neștiutori și nu s-au lăsat călăuziți?!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:170]

Orice nemusulman care caută adevărul trebuie să știe că islamul nu este o religie rezervată numai pentru arabi, ci pentru întreaga omenire, deoarece în islam nu există niciun fel de rasism. Astfel, cel care îmbrățișează și urmează învățăturile acestei religii este considerat a fi un musulman, indiferent din ce colț al lumii este și dacă este alb sau negru, iar cel care nu îmbrățișează și nu urmează învățăturile islamului nu este considerat a fi un musulman, indiferent dacă este un descendent al Profetului islamului, Mohammed (ﷺ)¹. De exemplu, Bilal ibn Rabah (Allah să fie mulțumit de el!), care a fost muezinul Profetului (ﷺ), a fost un sclav abisinian, Suhaib (Allah să fie mulțumit de el!) a fost roman, iar Salman (Allah să fie mulțumit de el!) a fost persan. În același fel, islamul nu este o religie rezervată numai pentru Mecca, Medina și Peninsula Arabică, ci orice țară care recunoaște islamul ca religie a sa este considerată a fi o țară islamică, indiferent dacă aceasta se află în junglesle Africii.

■ considerarea islamului ca fiind o Legislație completă și abandonarea judecării acestuia prin prisma acțiunilor unor indivizi sau state iresponsabile. Există numeroase secte și grupări care se consideră a fi musulmane și care, în ciuda faptului că nu au nicio legătură cu islamul, au avut o contribuție enormă în distorsionarea imaginii reale a acestei religii, determinându-i

¹ Acest termen din limba arabă (ﷺ) înseamnă „Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!” și este folosit de fiecare dată când este menționat numele Profetului Mohammed (ﷺ) – n. tr.

pe nemusulmani să dezvolte aversiune față de ea. Acest lucru s-a întâmplat din cauza practicilor, a credințelor și a acțiunilor lor, pe care le-au atribuit islamului, deși acestea sunt respinse de bunul simț, de firea înăscută a omului și de orice societate civilizată. Prin urmare, trebuie să știm că orice concepție, acțiune sau comportament care contrazice rațiunea și firea înăscută a omului, provocând dezacordul musulmanilor, nu are nicio legătură cu islamul, deoarece acesta reprezintă monoteismul, care nu este afectat de idolatrie; adorarea sinceră, care nu este afectată de fățarnicie; moralitatea, care nu este afectată de depravare; un sistem de viață lipsit de deficiențe și o claritate care nu este afectată de ambiguitate. Cu toate acestea, musulmanii se deosebesc unii de alții în ceea ce privește aderarea și punerea în practică a islamului. Allah Preaînaltul explică acest lucru în Nobilul Coran spunând:

„Apoi, Noi am dat spre moștenire Cartea (Coranul) acelor pe care i-am ales dintre robii Noștri. Printre ei sunt unii nedrepti cu ei înșiși (ca urmare a nesupunerii și săvârșirii de păcate), printre ei sunt alții care țin măsura și printre ei sunt alții care îi întrec cu faptele lor bune (pe toți ceilalți), cu Voia lui Allah. Aceasta este marea îndurare.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 35:32]

■ **colectarea informațiilor cu privire la islam printr-o căutare și o investigare corectă**, și nu din mass-media parțială și lipsită de obiectivitate sau de la persoanele și mediile care arată ostilitate față de acesta. Astfel, cel care dorește să cunoască islamul, trebuie să apeleze în acest sens la sursele sale corecte, care sunt Nobilul Coran, *Sunnah* (Tradiția) profetică autentică și consensul învățaților musulmani. Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„V-am lăsat vouă două lucruri: Coranul și Tradiția mea (Sunnah), iar dacă vă veți ține de ele, nu veți rătăci niciodată.” [Al-Bayhaqi, clasificat hasan de către Al-Albani]

■ *fiecare persoană caută ceea ce este mai bun și perfect în toate aspectele vieții sale*, deoarece aceasta este firea înăscută cu care a creat-o Allah Preaînaltul. Omul realizează acest lucru prin cunoașterea a ceea ce este mai bun și mai potrivit pentru el atunci când compară alternativele care îi sunt puse la dispoziție. În același fel, el are obligația de a căuta cea mai bună și perfectă religie, care să îi garanteze fericirea sufletului, liniștea inimii și prezervarea trupului, a minții, a demnității și a averii. Acest lucru poate fi obținut numai prin documentarea calmă, compararea clară și lipsa de grabă în ceea ce privește emiterea judecăților și luarea deciziilor. Hotărârea se află în mâinile tale!

■ *este binecunoscut faptul că Viața de Apoi reprezintă o continuare a vieții lumești*, iar această alegere poate conduce fie către Paradisul a cărui întindere este egală cu aceea a Cerurilor și a Pământului și care a fost pregătit pentru cei cu teamă de Allah Preaînaltul, fie către Focul Iadului, ale cărui vreascuri vor fi oamenii și pietrele și care este păzit de îngeri neînduplecați, care îndeplinesc toate Poruncile lui Allah Preaînaltul și fac tot ceea ce li se cere. Allah Preaînaltul spune:

„Astfel, (așa după cum le-am revelat celor de dinaintea ta) ți-am revelat Noi un Coran arab, pentru ca tu să previi mama cetăților (Mecca) și pe cei din împrejurimile ei și să previi pentru Ziua Adunării (Ziua Învierii) – despre care nu este îndoială. O parte vor fi în Rai și o parte vor fi în Văpaie.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 42:7]

Îi cer lui Allah Preaînaltul să binecuvânteze cu izbânda pe
oricine citește această carte și să îi deschidă inima către
acceptarea Adevărului și urmarea acestuia!

Ce este islamul?

Islamul este supunerea totală față de Allah Cel Atotputernic și adorarea numai a Lui, fără a Îi atribui niciun partener sau egal în adorare, îndeplinind Poruncile Sale și evitând ceea ce El a interzis. Astfel, islamul este o legătură permanentă între musulman și Domnul său, Căruia I se destăinuie de cel puțin cinci ori într-o zi și o noapte în timpul rugăciunilor și al rugilor sale, precum și prin intermediul suplicațiilor și al pomenirilor pe care le rostește în mod constant în timpul activităților sale zilnice, așa cum sunt pomenirile rostite înainte și după masă, la intrarea și la ieșirea de la toaletă, la intrarea și la ieșirea din casă, la culcare și la trezire, la începutul abluțiunii și după terminarea ei, înaintea relațiilor conjugale și la îmbarcarea într-un mijloc de transport etc. Astfel, întreaga existență a musulmanului Îi este dedicată lui Allah Cel Atotputernic și este legată de El. Allah Preaînaltul spune:

„Spune (o, Mohammed): «Într-adevăr, rugăciunea mea, actele mele de devoțiune, viața mea și moartea mea îi aparțin lui Allah, Stăpânul lumilor!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:162]

Trăsăturile distinctive ale islamului

Islamul este ultima religie revelată divin și cea care impune ca nimic să nu Îi fie asociat lui Allah Preaînaltul în adorare. El, Cel Atotputernic, spune:

„Acela care dorește o altă religie decât islamul, nu-i va fi acceptată, și el se va afla în Lumea de Apoi printre cei pierduți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:85]

Fiind ultima religie revelată divin, islamul trebuie să dețină anumite trăsături distinctive care să îl diferențieze de religiile anterioare și să îi asigure valabilitatea permanentă în spațiu și timp până în Ziua Judecății. În continuare, vom enumera doar câteva dintre acestea:

1. *Fitrah* (firea înăscută a omului)

Islamul este religia firii înăscute a omului cu care Allah Preaînaltul l-a creat, și anume aceea de a crede în Existența Sa. Astfel, omul poate cunoaște Divinitatea prin intermediul meditării la creația Sa, la Binecuvântările Sale și la acest Univers, care a fost pus la dispoziția sa. Allah Preaînaltul spune:

„Ridică-ți fata ta spre religia cea adevărată (îndreaptă-te cu toată ființa ta către religia monoteistă a islamului)! Această (religie) este firea (creată de) Allah (ea reprezintă religia care se potrivește cu natura omului și după care Allah l-a creat pe om și, prin urmare, împlinește fericirea și demnitatea lor), după care El i-a creat pe oameni. Nu există schimbare în creația lui Allah (nu poate nimeni să schimbe religia lui Allah).

Aceasta este religia cea dreaptă, dar cei mai mulți oameni nu știu.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 30:30]

Aceasta este firea înăscută a omului, însă ea poate fi influențată de factorii externi, făcând astfel ca omul să se abată de la Calea cea Dreaptă și să îi atribuie asociați lui Allah, să adore pe altcineva sau altceva în locul Său sau chiar să nege Existența Sa. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Fiecare copil se naște cu înclinația naturală de a I se supune lui Allah (*fitrah*), (adică, de a fi musulman), însă, mai apoi, părinții lui îl fac evreu, creștin sau zoroastrian.” (Convenit)

2. At-tawhīd (monoteismul)

Islamul este religia monoteismului și a sincerității, călăuzindu-i pe oameni către adorarea doar a lui Allah, fără a Îi atribui niciun partener, care duce la stabilirea unei relații directe între Allah Preaînaltul și robii Săi, o relație fondată pe credința absolută în El, Preaînaltul și Preaslăvitul, pe cererea de ajutor doar de la El, Cel Atotputernic, atunci când aceștia se află în nevoie, și pe cererea de iertare și de sprijin doar Lui, fără intermediari. Așadar, islamul neagă orice intermediari între Allah Preaînaltul și robii Săi, iar El, Cel Atotputernic, i-a condamnat pe politeiști pentru că i I-au atribuit intermediari drept parteneri în adorare. Allah Preaînaltul spune cu privire la aceștia:

„Lui Allah I se cuvine credință curată. Iar aceia care și-au luat ocrotitor (din dragoste sau pentru a le mijloci apropierea de Allah) în locul Lui (zicând): «Noi nu-i adorăm pe ei decât pentru ca ei să ne apropie de Allah.», (să știe că) cu adevărat, Allah va judeca între ei în cele în care ei nu se

înțeleg. Allah nu-l călăuzește pe cel care este mincinos și necredincios (și nu-l conduce pe el către izbăvire)."

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 39:3]

Cuvintele monoteismului „*Lā ilāha illa Allah*” înseamnă că „**Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah**” și reprezintă cheia prin care cineva devine musulman, motivul pentru care Allah a creat tot ceea ce există, precum și Paradisul și Iadul, și Mesajul cu care au venit toți Profeții și Mesagerii, de la Noe și până la pecetea tuturor Profeților, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor!). Allah Preaînaltul spune:

„Și Noi nu am trimis înaintea ta (o, Mohammed) niciun Profet fără să nu-i revelăm lui: «Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Mine, deci, adorați-Mă pe Mine!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:25]

Monoteismul (*at-tawhīd*) presupune:

Unicitatea lui Allah în ceea ce privește Divinitatea Sa (*Tawhīd fi-l-Uluhiyyah*): aceasta presupune convingerea că Allah este Unic în ceea ce privește Divinitatea Sa și că nu există nicio altă divinitate demnă de adorare în afară de El, Preaînaltul. Allah Cel Atotputernic spune:

„Acesta este Allah, Domnul vostru! Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de El, Cel care le-a făcut pe toate! Așadar, adorați-L pe El! Și El este peste toate ocrotitor!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:102]

Unicitatea lui Allah în ceea ce privește Stăpânirea Sa (*Tawhīd fi Ar-Rububiyyah*): aceasta presupune recunoașterea faptului că Allah Preaînaltul este Singurul Creator al Universului

și a tot ceea ce conține acesta, Singurul Stăpân și Singurul Întreținător al său până în Ziua cu privire la care nu există nicio îndoială. El, Cel Atotputernic, este Cel care face lucrurile să existe și nimic nu există decât cu Voia Lui. În același fel, nu există nimeni în afară de El care să stabilească legi cu privire la adorare și la relațiile reciproce – la nivel individual sau grupal – și nimeni nu poate face un lucru permisibil sau interzis în afară de El. Allah Preaînaltul spune:

„El este Al-Hayy (Cel Veșnic Viu). Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de El, deci chemați-L pe El cu credință curată numai în El! Mărire lui Allah, Stăpânul lumilor!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 40:65]

Unicitatea lui Allah în ceea ce privește Numele și Atributele Sale (*Tawhīd fi Asmā wa-s-Sifāt*): aceasta presupune convingerea că lui Allah Preaînaltul Îi aparțin cele mai frumoase Nume și Atribute și că El este departe de orice imperfecțiune, fără a Îl asemana pe Allah cu nimic din creația Sa. Allah Cel Atotputernic spune:

„Făcătorul Cerurilor și al Pământului. El a făcut pentru voi soațe din voi înșivă (din specia voastră) și (a făcut) dobitoacele perechi (perechi - masculi și femele - pentru diferite specii de animale). Prin aceasta vă înmulțește. Nu este nimic asemenea cu El (nu are nimeni Calitățile Sale). El este As-Samī‘ (Cel Care aude toate), Al-Basīr (Atoatevăzătorul).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 42:11]

3. Al-‘Ibādah (adorarea)

Allah Preaînaltul nu i-a creat pe oameni decât pentru ca ei să Îl adore, după cum spune El însuși în Nobilul Coran:

„Eu nu i-am creat pe *djinni* și pe oameni decât pentru ca ei să Mă adore.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 51:56]

Într-adevăr, așa cum organismul simte nevoia de a mânca și a bea, sufletul simte nevoia de a se supune unei divinități pentru a se simți calm și lipsit de griji, iar acest lucru este evident în cazul fiecărui om care se află într-o căutare permanentă a Celui Căruia să îi poată prezenta nevoile sale, în fața Căruia să se poată smeri și sub a Căruia protecție să se simtă în siguranță și liniștit. Din timpul lui Adam și până în timpul lui Noe (Pacea fie asupra lor!), omenirea L-a adorat numai pe Allah. Idolatria a apărut pentru prima dată în rândul poporului lui Noe (Pacea fie asupra sa!), atunci când oamenii au început să Îi atribuie parteneri lui Allah și să adore idoli. Astfel, unii dintre ei adorau pietrele, alții adorau pomii, iar alții adorau animalele și chiar unele fenomene naturale. Prin urmare, au fost trimiși Profeții (Pacea fie asupra lor!) pentru a îi readuce la credința corectă și la monoteismul pur.

Chiar și atei care nu cred în Existența lui Allah – căutăm adăpost la Allah de acest lucru – au propriul mod de adorare, deoarece ei își adoră propriile pofte și dorințe și pe șeitani, urmând cele către care îi îndeamnă ei. Aceasta reprezintă cea mai mare nedreptate atât față de ei înșiși, cât și față de ceilalți: față de ei înșiși, deoarece trăiesc această viață lumească fără a avea un scop, într-un gol psihologic și o anxietate spirituală, iar în Viața de Apoi îi așteaptă Focul în care nu vor arde decât cei nelegiuïți, care neagă Mesajul și întorc spatele (călăuzirii); și față de ceilalți, întrucât ei își urmează propriile pofte și dorințe chiar și în detrimentul altora și aceasta deoarece pentru ei nu există principii

pe care să le respecte și nici credințe care să îi determine să discearnă între ceea ce este permis și ceea ce este interzis. Allah Preaînaltul spune:

„Îl vezi tu pe acela care și-a luat pofta sa drept dumnezeu al lui cu bună știință (că el urmează o cale greșită) și pe care Allah îl duce în rătăcire și-i pecetluiește auzul său și inima sa și întinde un văl peste vederea lui? Cine-l va călăuzi pe el după Allah? Oare voi nu luați aminte?”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 45:23]

Dacă vei privi în jur, vei întâlni unii oameni care adoră împreună cu Allah alți „dumnezei” și alții care adoră pe altcineva în afară de Allah, însă îi vei întâlni, de asemenea, pe musulmani, care urmează principiile pure ale credinței și Îl adoră doar pe Allah, fără a Îi asocia niciun partener în adorare.

Iudaismul a fost denaturat și adepții săi au început să creadă în mod eronat că Uzayr era fiul lui Allah. În același fel, creștinismul a fost denaturat și adepții săi au început să creadă în mod eronat că Isus (Pacea fie asupra sa!) era fiul lui Allah, ca să nu mai vorbim de adepții celorlalte religii, care au început să adore lucruri ce contrazic rațiunea și firea înăscută a omului, așa cum sunt idoli, animalele și planetele. Allah Cel Atotputernic spune:

„Acea pe care voi îi invocați în locul lui Allah sunt robi asemenea vouă (sunt făpturi ca și voi, fără nicio putere). Invocați-i, așadar, și să vă răspundă, dacă voi sunteți cu adevărul!”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:194]

4. Raționalitatea

Islamul este o religie care respectă intelectul. Multe versete ale Nobilului Coran invită la folosirea acestuia în mod corespunzător spunând: **„Voi nu pricepeți?!”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:44]; **„Oare nu cugetă ei (...)?”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:82]; **„Voi nu vă gândiți?”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:50] etc. Allah Preaînaltul spune:

„În Ceruri și pe Pământ sunt semne pentru cei care cred. ~ Și în propria voastră faptură și în vietățile (toate viețuitoarele Pământului, cu excepția omului) pe care El le-a risipit se află semne pentru un neam de oameni care cred cu tărie. ~ Și în schimbarea nopții și zilei și în hrana pe care Allah a pogorât-o din Cer (aici ploaia aducătoare de hrană) și a înviat pământul cu ea, după ce el a fost mort, și în schimbarea vânturilor se află semne pentru un neam de oameni care pricep.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 45:3-5]

Cu toate acestea, islamul a definit niște limite în care acesta poate fi folosit. Musulmanul trebuie să își folosească intelectul doar pentru a înțelege lucrurile fizice, tangibile, deoarece tot ceea ce aparține lumii nevăzute nu poate fi înțeles de către acesta, iar încercarea de a face aceasta ar însemna o risipă de energie. Oamenii nu pot cunoaște aceste lucruri decât prin intermediul Profeților (Pacea fie asupra lor!) pe care Allah Preaînaltul i-a trimis pentru a le transmite informații cu privire la ele. Allah Cel Atotputernic spune:

„(Numai El este) Atoateștiutor a ceea ce este *Ghaib* (Necunoscut) și El nu descoperă nimănui taina (*Ghaib*) Sa, ~ Cu excepția Cuiva (Allah) care a ales (dintre oameni) ca Mesager (El îl informează cu privire la Necunoscut, după Voința

Sa) și face să meargă înaintea și în urma lui (pentru a-l proteja pe el și Mesajul de djinni, să nu poată fura din el, ca mai apoi să îl transmită vrăjitorilor) păzitori (îngeri).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 72:26-27]

Astfel, toate învățăturile islamului sunt în conformitate cu rațiunea și gândirea imparțială, acestea atestând adevărul și beneficiile lor. Toate poruncile și interzicerile aduse de acestea sunt drepte și nu există în ele nicio nedreptate. Islamul nu îndeamnă la un lucru decât dacă există un beneficiu în acesta și nu interzice un lucru decât dacă se află un rău în acesta sau dacă răul din el este mai mare decât beneficiul pe care îl poate aduce. Astfel, acestea nu nedreptățesc pe nimeni și au un scop măreț, iar cel care cugetă la Nobilul Coran și la Sunnah Profetului Mohammed (ﷺ) poate confirma acest lucru.

5. Divinitatea

Învățăturile islamice legate de doctrină, adorare, moralitate și drepturi au fost stabilite divin, fapt pentru care acestea nu pot fi modificate sau schimbate. Allah Preaînaltul spune:

„(Acesta este) o Revelație de la Stăpânul lumilor.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 56:80]

Ele sunt foarte diferite de cele făcute de om, care sunt supuse incompetenței și erorii și care pot fi influențate de efectele mediului în care acesta trăiește, așa cum sunt cultura, tradițiile sau mediul natural. Allah Preaînaltul spune:

„Și, oare, voiesc ei judecata din vremea păgâniei
(perioada anterioară apariției islamului, cunoscută sub numele

de al-Jahiliyyah)? Dar cine, oare, ar putea fi mai bun judecător decât Allah, pentru un neam care se crede statornic?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:50]

Așadar, islamul este singura religie care nu a fost denaturată sau modificată de-a lungul timpului, iar textele sale au fost protejate de orice modificare, adăugire sau denaturare. Cele două surse principale ale islamului sunt următoarele:

a. Nobilul Coran:

Nobilul Coran se află astăzi în aceeași formă în care i-a fost revelat Profetului Mohammed (ﷺ), cu aceleași versete și Capitole, iar acesta nu a suferit nicio modificare, adăugire sau denaturare. Nobilul Coran a fost păstrat atât în scris, cât și în inimile musulmanilor, care i-au acordat o foarte mare importanță Cărții lui Allah Preaînaltul și s-au întrecut în a o memora și a o preda și altora, pentru a primi răsplata promisă de Allah Preaînțeleptul. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Cel mai bun dintre voi este cel care memorează Coranul și îi învață și pe alții.” (Al-Bukhari)

De asemenea, memorarea și recitarea lui sunt considerate a fi acte de adorare. Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Cel care citește o literă din Cartea lui Allah va avea răsplata pentru o faptă bună, și fiecare faptă bună va fi înmulțită cu zece. Eu nu spun că «alif-lam-mim» sunt o singură literă, ci «alif» este o literă, «lam» este o literă și «mim» este o literă.” (At-Tirmidhi)

b. Sunnah Profetului (ﷺ):

Sunnah Profetului (ﷺ) este cea de a doua sursă a Legislației islamice, reprezentând o explicație a Nobilului Coran și a principiilor și regulilor conținute în acesta. Allah Preaînaltul a protejat *Sunnah* Profetului (ﷺ) de schimbări și denaturări prin intermediul învățaților musulmani, care și-au dedicat viața studiului *ahadith*-urilor și transcrierii acestora, pentru a le distinge pe cele false de cele autentice. Ei și-au petrecut viața adunând cuvintele Profetului (ﷺ) și studiindu-le în detaliu, astfel încât să deosebească relatările slabe de cele autentice, și clarificând care relatări au fost produse ale invenției. Oricine a studiat cărțile de *ahadith* poate să perceapă cât de mari au fost încercările de a păstra cuvintele Profetului (ﷺ) și că relatările care au fost clasificate ca fiind autentice sunt într-adevăr autentice.

6. Universalitatea

Islamul este o religie universală, care se adresează întregii omeniri fără excepție, albi sau negri, arabi sau nearabi, indiferent de timp sau loc. Acesta nu a fost revelat pentru o anumită rasă sau popor, ci este o religie pentru toți oamenii, indiferent de culoare, limbă, loc sau naționalitate, fiind bazată pe credințe pe care le împărtășesc cu toții. Oricine crede în Allah Preaînaltul ca fiind Singura Divinitate, în islam ca fiind religia corectă și în Mohammed (ﷺ) ca fiind ultimul Mesager și Profet al lui Allah, este considerat a fi musulman, indiferent de locul sau epoca în care trăiește.

Pe de altă parte, religiile precedente s-au adresat numai unor anumite popoare și au fost potrivite numai pentru anumite timpuri, conținând reguli și legi potrivite pentru oameni și epoci

specifice, în ciuda faptului că acestea au fost în acord cu islamul în ceea ce privește credințele fundamentale. De exemplu, Moise (Pacea fie asupra sa!) a fost trimis doar pentru fiii lui Israel, după cum spune Allah Preaînaltul în Nobilul Coran:

„Și Noi i-am dat lui Moise Cartea (*Tora*), pe care am făcut-o drept Călăuză pentru fiii lui Israel, (*zicând*): «Nu luați un alt ocrotitor în afară de Mine!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:2]

După ce a trecut mult timp de la trimiterea lui Moise (Pacea fie asupra sa!), fiii lui Israel s-au abătut de la Preceptele lui Allah Preaînaltul și au pierdut Calea cea Dreaptă, motiv pentru care Allah Cel Atotputernic l-a trimis pe Isus (Pacea fie asupra sa!) pentru a îi readuce la Adevăr și la Calea cea Dreaptă. Allah Preaînaltul spune:

„Și l-am trimis Noi, după ei, pe Isus, fiul Mariei, întărind (*Tora*) care se afla dinaintea lui și i-am dat lui Evanghelia, în care este călăuzire și lumină, întărind *Tora* care se afla dinaintea lui, și drept călăuzire și îndemnare pentru cei cucernici.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:46]

Apoi, după un timp de la trimiterea acestor Profeți (Pacea fie asupra lor!), Allah Preaînaltul l-a trimis pe Profetul Mohammed (ﷺ) ca Mesager pentru toți oamenii și *djinnii*, încheind cu el Mesajele trimise omenirii. Allah Preaînaltul spune:

„Binecuvântat este Acela care a trimis Îndreptarul (*Al-Furqan*) robului Său (*Mohammed*), pentru ca el să fie o prevenire pentru toate lumile.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 25:1]

Chiar dacă islamul este un Mesaj universal, acesta nu îi obligă pe oameni să îl îmbrățișeze, ci le oferă libertatea de a îl accepta sau respinge atunci când intră în contact cu el și îl cunosc. Cu toate acestea, Allah Preaînaltul descrie situația celor care întorc spatele islamului spunând:

„Spune (o, Mohammed): «Adevărul vine de la Domnul vostru (Adevărul este ceea ce mi-a revelat Allah Preaînaltul)! Cine voiește să creadă și cine voiește să nu creadă (fiecare este liber să procedeze după cum voiește, Profetul având datoria să transmită Mesajul și Allah urmând să ceară socoteală)!» Noi am pregătit pentru nelegiuți un Foc ale cărui (flăcări) îi înconjoară din toate părțile, iar atunci când vor cere ei ajutor (din pricina setei), li se va veni lor în ajutor cu o apă ca fierul topit, ce le va frige fețele. Cumplită băutură și cumplit sălaș (Iadul)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 18:29]

7. Moderația și realismul

Printre factorii care au contribuit la răspândirea islamului se numără faptul că el se caracterizează prin moderație și toleranță, fiind ușor de înțeles și de învățat. Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Religia cea mai iubită de Allah Preaînaltul este cea simplă hanifiyyah.” (Al-Bukhari)

Islamul este religia care nu îi impune omului nimic din ceea ce este peste puterile sale, indiferent dacă este vorba despre cuvinte sau fapte. Cum ar putea fi altfel, dacă aceasta este religia firii înnăscute a omului, cu care nu intră în contradicție? Din contră, ea este o religie ușor de îmbrățișat de către toți oamenii, oferindu-le tuturor posibilitatea de a o practica, precum și

posibilitatea de a efectua toate actele sale de adorare, în conformitate cu capacitățile lor și cu situațiile în care se găsesc. Allah Preaînaltul spune:

„(...) El v-a ales pe voi și nu v-a impus în religie nicio greutate (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 22:78]

Toleranța islamului este concretizată prin simplitatea preceptelor sale, prin ușurința actelor sale de adorare, precum și prin flexibilitatea și prin puterea eliberatoare a tuturor acestora. Astfel, orice persoană le poate pune în practică în conformitate cu propriile capacități. Toate poruncile și actele de adorare în islam sunt în concordanță cu capacitățile oamenilor, fără a le impune nimic din ceea ce este peste puterile lor. Trebuie menționat faptul că, în cazuri excepționale, omul este scutit de îndeplinirea acestor porunci. Allah Cel Atotputernic spune în acest sens:

„(...) Dar cel care a fost silit, fără să poftască și fără să întreacă măsura, acela nu se încarcă de păcat (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:173]

Toate acestea sunt necesare, deoarece islamul este o Lege trimisă unor ființe umane care se confruntă cu imperfecțiunea, având sentimente, senzații și capacități diferite. Astfel, Legea islamică ține cont de acestea și este potrivită cu firea înăscută a ființei umane, pe care Allah Preaînțeleptul a creat-o slabă. El, Cel Atotputernic, spune:

„Allah voiește să vă ușureze (datorințele), căci omul a fost creat slab.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:28]

Așadar, prescripțiile islamice se bazează pe conceptul divin pe care Allah Preaînaltul l-a explicat spunând:

„Allah nu impune niciunui suflet decât ceea ce este în putința lui. El are ca răsplată ceea ce și-a agonisit (*faptele bune*) și împotriva lui ceea ce a dobândit (*faptele rele*) (...)”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:286]

Acest fapt a fost confirmat și de Trimisul lui Allah (ﷺ), care a spus în acest sens:

„Atunci când vă interzic să faceți un lucru, evitați-l, iar atunci când vă poruncesc să faceți un lucru, faceți-l atât cât puteți, pentru că oamenii dinaintea voastră au fost distruși din cauza întrebărilor lor frecvente și a dezacordului cu Profetii lor.” (Muslim)

Cu toate acestea, trebuie știut faptul că, atunci când vorbim despre toleranță și ușurință, mai ales în ceea ce privește actele de adorare, acestea nu sunt sinonime cu încălcarea preceptelor Legii islamice. Astfel, nu este posibil ca, sub acest pretext, să permitem ceea ce este interzis, să interzicem ceea ce este permis, să neglijăm punerea în practică sau ascultarea poruncilor sale ori să schimbăm conceptele islamului sau regulile sale generale de bună-cuviință. Mai degrabă, este vorba despre o toleranță și o ușurință în ceea ce privește îndepărtarea de constrângeri, dificultăți, păcate și neascultare. ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!), soția Profetului Mohammed (ﷺ), a relatat:

„Ori de câte ori Mesagerul lui Allah (ﷺ) avea de ales între două opțiuni, o alegea pe cea mai ușoară dintre ele, atât timp cât aceasta nu implica un păcat; dar dacă implica un păcat, el (ﷺ) era ultima persoană care ar fi făcut acel lucru (...)” (Convenit)

8. Perfecțiunea și desăvârșirea

Islamul este religia desăvârșită prin care Allah Preaînaltul a completat și perfecționat Legile revelate anterior, împlinind Harul Său asupra robilor Săi și încuviințând această religie pentru ei. Allah Cel Atotputernic spune:

„(...) În ziua aceasta, am desăvârșit religia voastră și am împlinit Harul Meu asupra voastră și am încuviințat islamul ca religie pentru voi! (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:3]

Datorită desăvârșirii islamului, Allah Preaînaltul a abrogat toate religiile anterioare, iar El, Cel Atotputernic, nu va accepta de la robii Săi practicarea niciunei alte religii în afară de aceasta. Religiile revelate anterior se bazau numai pe principii spirituale, adresându-se sufletului și îndemnând la purificare, fără a aborda însă chestiunile vieții de zi cu zi și practicile religioase. Pe de altă parte, islamul abordează toate aspectele vieții, reglementând atât chestiunile lumești, cât și pe cele religioase. Trimisul lui Allah (ﷺ) a clarificat faptul că există o singură religie a lui Allah Preaînaltul și că El, Cel Atotputernic, a trimis Profeți care să se completeze reciproc, începând cu Profetul Noe și până la Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor!), prin care Allah Cel Atotputernic a completat religia și a desăvârșit Legea, spunând:

„Făcând comparație, asemănarea dintre mine și alți Profeți de dinaintea mea este precum cea a unui om care își construiește o casă frumoasă, căreia îi lipsește o cărămidă într-un colț. Oamenii ar merge în jurul ei și s-ar minuna de frumusețea ei, dar ar spune: «Numai dacă ar fi fost pusă o

cărămidă în acest loc!» Așadar, eu sunt acea cărămidă și sunt ultimul dintre Profeți.” (Al-Bukhari și Muslim)

Datorită acestei perfecțiuni, Allah Preaînaltul a promis să prezeve islamul până în Ultima Zi, spre deosebire de religiile anterioare, care au fost revelate pentru anumite timpuri sau popoare. Allah Cel Atotputernic spune:

„Într-adevăr, Noi am pogorât Coranul și Noi îi vom fi păzitori!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 15:9]

9. Transparența și claritatea

Cu adevărat, islamul este religia clarității, în care nu există neînțelegeri sau ambiguități. Aceasta este, de asemenea, una dintre calitățile Nobilului Coran, care este sursa principală a credinței islamice, fiind o „Carte Limpede”, o sursă de călăuzire pentru întreaga omenire și o dovadă incontestabilă, iar aceasta este proba clarității sale. Allah Preaînaltul spune:

„(...) V-au venit vouă o Lumină și o Carte limpede (Coranul) de la Allah.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:15]

Fiecare om are dreptul să pună întrebări cu privire la orice chestiune care i se pare confuză sau cu privire la tot ceea ce îi vine în minte, fără a simți niciun fel de disconfort. Cu toate acestea, islamul nu le-a oferit tuturor dreptul de a răspunde la întrebările referitoare la religie. El a oferit acest drept celor care dețin cunoștințe, specialiștilor în ceea ce privește Legea islamică, celor care au studiat textele sale, care le cunosc și le înțeleg sensurile, precum și învățaților săi.

Acesta este un lucru normal, la fel cum o persoană bolnavă merge la un doctor, iar dacă are probleme legate de inginerie caută răspunsuri la ingineri. Răspunsurile la întrebările cu privire la religie trebuie să fie căutate la cei care și-au dedicat viața studiului acesteia. Allah Preaînaltul spune:

„Și nu am trimis mai înainte de tine decât numai bărbați, cărora Noi le-am pogorât Revelații. Întrebați-i pe oamenii pricepuți în cărți (pe erudiți), dacă voi nu știți.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:43]

În islam, nu există chestiuni ambigue în care persoanele trebuie să creadă fără a pune întrebări, cu excepția acelor chestiuni pe care mintea umană este incapabilă să le înțeleagă, ca, spre exemplu, chestiunile legate de lumea nevăzută, cu privire la care Domnul nostru nu ne-a oferit nicio explicație și aceasta deoarece ființa umană nu va beneficia de pe urma cunoașterii acestora. Acest fapt evidențiază beneficiul credinței în lumea nevăzută, iar Allah Preaînaltul îi laudă pe cei care cred în ea, deoarece credința în cele nevăzute este cea care face diferența dintre un credincios și un necredincios. Allah Cel Atotputernic spune:

„Alif, Lam, Mim (trei litere - muqatta’at- cu care versetul a început pentru a atrage luarea-aminte a ascultătorului la cuvintele care vor urma după ele; unii exegeți au fost înclinați să creadă că s-a făcut uz de ele în chip de provocare adresată arabilor de a aduce alte vorbe asemănătoare Coranului, alcătuite din aceste trei litere; alt grup de exegeți s-a oprit la ele, zicând: «Numai Allah știe ce a intenționat cu ele.») ~ Aceasta este Cartea (Cartea este deseori folosită cu sensul de Coran), cea fără îndoială; Ea este Călăuză pentru cei smeriți, ~ Care cred în cele nevăzute și îndeplinesc rugăciunea și din ceea ce

le-am dăruit fac milostenie. ~ Și care cred în ceea ce ți-a fost pogorât ție (Profetului Mohammed) și în ceea ce a fost pogorât înaintea ta și în Viața de Apoi ei se încred. ~ Aceia sunt călăuziți de Domnul lor și aceia sunt izbânditori.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:1-5]

10. Pozitivitatea

Shari‘ah (Legea) islamică este pozitivă în esența sa și nu este izolată sau negativă față de ceea ce o înconjoară, ci, dimpotrivă, ea este o Lege deschisă, care prescrie bunătatea și iubirea față de ceilalți. Astfel, nu este suficient ca un musulman să fie bun doar față de el însuși, ci el trebuie să fie bun și față de ceilalți, interacționând cu societatea în care trăiește și răspândind binele în cadrul acesteia prin educarea celui ignorant și îndreptarea celui rătăcit, prin îndemnarea la ceea ce este bun și oprirea de la ceea ce este rău, precum și prin chemarea la adorarea lui Allah Cel Atotputernic și la credința în Unicitatea Sa. Allah Preaînaltul spune:

„Să se facă din voi o comunitate care să cheme la tot ceea ce este bun, să poruncească ceea ce este drept (*ma’ruf*) și să oprească de la ceea ce este nedrept (*munkar*)! Aceștia sunt cei care izbâdesc.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:104]

Mai mult decât atât, Legea islamică a făcut din bunătatea față de oameni și din dorința de a le face bine un factor care completează adorarea. Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„(...) Iubește pentru oameni ceea ce iubești pentru tine și vei fi un credincios (adevărat)! (...)” (At-Tirmidhi și Ibn

Majah, clasificat *sahih* de către Al-Albani în *As-Silsilah As-Sahihah*)

Pentru a încuraja această calitate pozitivă, Legea islamică oferă o răsplată măreață celui care răspândește binele. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Cel care cheamă la călăuzire va avea o răsplată similară cu cea a celor care o urmează, fără ca răsplata vreunuia dintre ei să fie diminuată câtuși de puțin, iar cel care cheamă la calea greșită va avea un păcat similar cu cel al celor care o urmează, fără ca păcatul vreunuia dintre ei să fie diminuat câtuși de puțin.” (Muslim)

11. Stabilitatea și evoluția

Islamul este o religie potrivită pentru toate locurile și timpurile. Astfel, acesta a venit cu principii generale și cu reguli și reglementări globale și stabile, care nu se vor modifica în niciun fel, indiferent de epocă și de loc, toate având legătură cu credința și cu practicile de adorare, așa cum sunt *as-salāh* (rugăciunea zilnică) - numărul de *rak'āt* (unități de rugăciune) și timpul rugăciunilor; *az-zakāh* (caritatea anuală obligatorie) - cantitatea acestuia și bunurile pentru care acesta se aplică, *as-siyam* (postul) și perioada sa; *al-hajj* (pelerinajul la Mecca) - descrierea și perioada de efectuare a acestuia; sancțiunile penale etc.

În ceea ce privește evenimentele și alte chestiuni noi, ele sunt supuse criteriului Nobilului Coran. Ceea ce se găsește în acesta acceptăm și ceea ce se interzice în acesta respingem. Dacă răspunsul pentru acest caz nou nu este găsit în Nobilul Coran, atunci îl căutăm în *hadith*-urile autentice ale Mesagerului lui

Allah (ﷻ) și ceea ce găsim în acestea urmărim și cele de la care opresc acestea evităm. Însă, dacă nu găsim nici aici răspunsul, atunci el este căutat în *ijtihād*-ul (consensul) învățaților în islam din fiecare loc și timp, care studiază acest caz nou în conformitate cu cerințele epocii și starea societății lor, servind interesului general, printr-un studiu care decurge din Nobilul Coran și *Sunnah* și, prin compararea noutății cu reglementările generale ale legislației derivate din Nobilul Coran și *Sunnah*, iau o decizie care să nu contravină acestora. *Ijtihād*-ul nu presupune urmarea propriilor poftă și dorințe, ci acest concept urmărește, mai degrabă, să atingă binele ființei umane și ceea ce este benefic pentru aceasta, fără a se opune sau ciocni în vreun fel cu textul Revelației. Toate acestea demonstrează faptul că islamul este în armonie cu orice epocă și răspunde cerințelor fiecărei societăți în parte.

12. Perfecțiunea

Islamul se preocupă de nevoile spirituale și fizice ale omului într-un echilibru perfect, respingând favorizarea unora dintre ele în detrimentul celorlalte. Allah Preaînaltul spune:

„Ci caută cu ceea ce ți-a dăruit Allah Casa cea veșnică (Paradisul)! Și nu uita partea ta din această viață (acest verset îi invită pe dreptcredincioși să ia din viață ceea ce este bun și ceea ce îi înalță, fără a manifesta o pietate exagerată)! Și fă bine, așa după cum și Allah ți-a făcut ție bine! Și nu umbla după stricăciune pe Pământ, fiindcă Allah nu-i iubește pe cei care fac stricăciune.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 28:77]

Din punct de vedere islamic, sufletul omului a fost creat de către Allah Preaînaltul, Care l-a lăsat pe Pământ pentru a Îl adora și a pune în aplicare Legile Sale. El, Cel Atotputernic, a creat pentru suflet un trup care să poată pune în practică cele pe care le-a prescris dintre actele de adorare, drepturile și dezvoltarea Pământului. Allah Preaînaltul spune:

„El este acela care v-a făcut pe voi urmași pe Pământ (locuitori ai Pământului, care se succed unii după alții), care v-a ridicat pe unii dintre voi deasupra altora, în trepte (pentru a vă deosebi în privința averii, calităților și defectelor, înfățișării, culorii pielii etc.), pentru a vă încerca întru ceea ce v-a dat. Cu adevărat Domnul tău este repede la pedeapsă, însă El este *Ghafūr* (Prea Iertător), *Rahīm* (Prea Îndurător).”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:165]

Islamul nu permite celibatul, monahismul și respingerea plăcerilor lumești pe care Allah Preaînaltul le-a permis. Allah Cel Atotputernic spune:

„Spune (o, Mohammed): «Cine a oprit podoaba (veșmintele, în primul rând) orânduită de Allah, pe care El a făcut-o pentru robii Săi (din produse vegetale, precum bumbacul și inul, din produse animale, precum lâna și mătasea, sau din metale, precum zalele etc.) și bunătățile cele trebuincioase pentru viațuire?» Spune (o, Mohammed): «Ele sunt pentru aceia care cred, în viața lumească (dar se folosesc și necredincioșii de ele în viața lumească), și numai pentru ei în Ziua Învierii (exclusiv pentru dreptcredincioși în Viața de Apoi, fiindcă numai ei vor intra în Paradis). Astfel facem Noi versetele Noastre limpezi pentru niște oameni care știu.»”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:32]

În același timp, islamul nu le permite oamenilor să se bucure de plăcerile lumești uitând de Viața de Apoi, ci este o religie a moderației, care împacă religia și viața lumească, făcând ca acestea să se completeze una pe cealaltă. Islamul poruncește echilibrul între cerințele corpului și cele ale sufletului, pretinzându-le musulmanilor ca, atunci când sunt preocupați de chestiunile lumești, să își amintească de nevoile sufletului lor, îndeplinind actele de adorare pe care Allah Preaînaltul le-a făcut obligatorii. El, Cel Atotputernic, spune:

„O, voi, cei care credeți (musulmani)! Atunci când chemarea la rugăciune este făcută în ziua de vineri (*Salāt Al-Jumu‘ah*), grăbiți-vă să faceți *dhikr* Allah (*să ascultați predica ce se ține vinerea - khutbah - și să vă rugați*) și lăsați negoțul (*și orice altă activitate pe care o faceți*). Aceasta este mai bine pentru voi, numai dacă voi ați ști!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 62:9]

În plus, atunci când musulmanul exagerează în ceea ce privește actele de adorare uitând de nevoile sale lumești, Allah Preaînaltul îi amintește de acestea și de căutarea celor necesare traiului spunând:

„Apoi, când rugăciunea (din ziua de vineri) s-a terminat, răspândiți-vă pe Pământ (*oriunde doriți*) și căutați Harul lui Allah (*muncind, etc.*) și pomeniți-L pe Allah mult: ca să puteți fi victorioși!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 62:10]

Islamul îi laudă pe cei care dețin aceste două calități (nu uită de nevoile lor lumești și nici de cele religioase). Allah Preaînaltul spune:

„Bărbați pe care nici negoțul, nici marfa nu-i împiedică de la pomenirea lui Allah, de la îndeplinirea rugăciunii și de la achitarea carității anuale obligatorii, care se tem de o Zi când inimile și privirile vor fi tulburate (oscilând între spaimă și speranță).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 24:37]

Islamul a venit pentru a asigura prezervarea drepturilor sufletului și ale trupului, stabilind un echilibru perfect între acestea. Astfel, musulmanul trebuie să își analizeze faptele și propria conștiință, deoarece Allah Preaînaltul spune:

„Așadar, oricine a făcut un bine egal (chiar cât) cu greutatea unui atom (sau o furnică mică) îl va vedea (adică va vedea răsplata pentru el) ~ Și oricine a făcut un rău egal (chiar cât) cu greutatea unui atom (sau o furnică mică) îl va vedea (adică va vedea pedeapsa pentru el).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 99:7-8]

Musulmanul nu trebuie să se abțină de la a se bucura de plăcerile lumești permise de către Allah Preaînaltul, indiferent dacă este vorba despre mâncare, băutură sau îmbrăcăminte, însă fără a exagera, deoarece exagerările pot provoca prejudicii trupului. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Mâncați și beți, însă nu întreceți măsura, fiindcă El (Allah) nu-i iubește pe cei care întrec măsura!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:31]

În islam, exagerările sunt considerate a fi interzise. Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Un grup (de trei bărbați) a venit la casele soțiilor Profetului (ﷺ) pentru a întreba despre modalitatea în care Profetul (ﷺ) Îl adora pe Allah. Când au fost înștiințați

despre aceasta, ei au considerat adorarea lor ne semnificativă și au spus: «Unde suntem noi în comparație cu Profetul (ﷺ), căruia Allah i-a iertat păcatele trecute și viitoare?!» Unul dintre ei a spus: «În ceea ce mă privește, mă voi ruga fără încetare toată noaptea!» Altul a spus: «Eu voi posti tot timpul și nu voi rupe postul.» Celălalt a spus: «Eu voi sta departe de femei și nu mă voi căsători niciodată.» Trimisul lui Allah (ﷺ) a venit la ei și le-a spus: «Voi sunteți cei care ați spus cutare și cutare? Jur pe Allah că eu sunt mai supus și mai cu teamă de Allah decât voi, însă postesc și rup postul, mă rog și dorm noaptea și mă căsătoresc cu femei, iar cel care nu urmează Tradiția mea nu este dintre ai mei.»” (Al-Bukhari)

13. Continuitatea și preservarea

Având în vedere că Legea islamică este pecetea și încheietoarea tuturor religiilor revelate, aceasta conține toate învățăturile divine, potrivite pentru orice timp și loc. Allah Preaînaltul a prescris continuitatea și preservarea acesteia până când El, Cel Atotputernic, va moșteni Pământul cu tot ceea ce conține acesta. În plus, Allah Preaînaltul Și-a luat angajamentul de a o proteja El Însuși de modificări sau adăugiri, lucru pe care nu l-a făcut în cazul celorlalte religii revelate.

Așadar, islamul nu va suferi nicio modificare, deoarece Allah Preaînaltul a promis să protejeze Nobilul Coran, care este sursa principală a Legii islamice, de orice modificare sau adăugire în conținutul acestuia. Nobilul Coran este considerat a fi miracolul veșnic al Profetului Mohammed (ﷺ), deosebindu-se astfel de miracolele celorlalți Profeți (Pacea fie asupra lor!), care s-au încheiat odată cu sfârșitul epocii lor și au dovedit

veridicitatea Mesajelor lor doar la acel moment, deoarece toți cei care au văzut minunile lor cu propriii ochi au crezut în ei. Pe de altă parte, Nobilul Coran este un miracol care va dăinui până la sosirea Zilei de Apoi, dând mărturie de veridicitatea Profeției lui Mohammed (ﷺ). Allah Preaînaltul spune:

„Într-adevăr, Noi am pogorât Coranul și Noi îi vom fi păzitori!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 15:9]

Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Un grup de oameni din *Ummah* (comunitatea) mea va continua să urmeze adevărul și să fie învingător, iar cel care i se va opune nu va putea să îi facă niciun rău până când Porunca lui Allah se va împlini (până în Ziua Judecății).” (Muslim)

Este demn de menționat faptul că mulți adepți ai altor religii îmbrățișează islamul în ciuda ajutorului financiar și moral modest pe care îl primesc cei care fac *da‘wah* (chemarea la islam). Pe de altă parte, oponenții islamului cheltuie sume imense pentru a denatura și a deteriora imaginea acestuia, încercând să îi descurajeze astfel pe oameni de la a accepta Mesajul lui. În ciuda acestui lucru, aceștia îmbrățișează islamul în masă și rar s-a auzit că o persoană care a acceptat această credință a renunțat mai apoi la ea.

14. Caracterul atotcuprinzător

Islamul este un mod complet de viață, care acoperă toate aspectele vieții umane. Acesta a venit cu reglementări și legi capabile să construiască o societate exemplară și nu a neglijat niciun aspect al vieții umane, fie că este vorba despre cel spiritual

sau fizic, religios sau laic, la nivel personal sau social, călăuzindu-i pe oameni într-un mod minunat. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Și Noi ți-am trimis ție (o, Mohammed) Cartea (Coranul) ca tâlcuire pentru toate lucrurile (dovada pentru toate cele de care are omul nevoie), călăuză, îndurare și bună vestire pentru musulmani.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:89]

Islamul organizează relația musulmanilor cu Domnul lor, cu societatea în care trăiesc și cu lumea înconjurătoare, iar unul dintre lucrurile care arată caracterul atotcuprinzător al acestei religii este interesul pe care îl arată chiar și față de cele mai mici detalii comportamentale legate de viața omului. Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Credința (*imān*) are șaizeci de ramuri diferite. Cea mai înaltă dintre toate este mărturisirea de credință: *lā ilāha illa Allah* (nu există nicio altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah), iar cea mai joasă dintre ele este acțiunea de a îndepărta un lucru vătămător de pe un drum public. Modestia este o ramură a credinței.” (Al-Bukhari și Muslim)

Datorită acestui caracter atotcuprinzător, islamul are următoarele caracteristici distinctive:

► **onorarea omului**, deoarece Allah Cel Atotputernic i-a oferit acestuia un statut special și l-a preferat înaintea tuturor celorlalte creaturi, pe care le-a pus în slujba lui. Allah Preaînaltul spune:

„Noi i-am cinstit pe fiii lui Adam (înzestrându-i cu darul vorbirii, cu rațiune, cu capacitatea de a distinge lucrurile și de a

stăpâni peste tot ceea ce se află pe Pământ) și i-am purtat pe ei pe uscat și pe mare (le-am creat posibilitatea de a se deplaseze pentru a-și agonisi mijloacele de existență) și le-am dat lor ca hrană felurite bunătăți și i-am ales pe ei înaintea multor altora din cei pe care i-am creat.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:70]

► **cunoașterea reciprocă.** Islamul încurajează construirea unor relații bune atât cu societatea musulmană, cât și cu celelalte societăți, printr-o bună învecinare, bună purtare, dorirea binelui celorlalți și schimbul de beneficii. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi oameni! Noi v-am creat pe voi dintr-un bărbat și o femeie și v-am făcut pe voi popoare și triburi, pentru ca să vă cunoașteți. Cel mai cinstit dintre voi la Allah este cel mai evlavios dintre voi. Allah este ‘*Alīm* (*Atoatecunoscător, Omniscient*), *Khabīr* (*Bineștiutor*).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 49:13]

► **atingerea solidarității sociale, făcând obligatorie grija musulmanilor față de condițiile și nevoile semenilor lor.** Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Credincioșii, în dragostea, mila și sentimentele pentru fratele lor, sunt precum un trup: dacă o parte a acestuia simte durere, atunci toate celelalte părți ale corpului simt durere prin febră și somnolență.” (Convenit)

► **libertatea**, care este definită și înțeleasă în conformitate cu normele religioase, fiind diferită față de libertatea animalelor. În conformitate cu această libertate, toți oamenii au garantate următoarele drepturi:

■ libertatea de exprimare a opiniei, bazată pe anumite reguli. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți! Fiți cu frică de Allah și spuneți vorbe adevărate!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 33:70]

■ dreptul la proprietate personală, câștigată pe cale legală. Allah Preaînaltul spune:

„Nu râvniți la ceea ce Allah a dăruit (cu Harul Său) unora dintre voi mai mult decât altora. Bărbații vor avea parte de ceea ce au agonisit și femeile vor avea parte de ceea ce au agonisit (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:32]

■ dreptul la știință și cunoaștere. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Căutarea cunoașterii este o obligație pentru fiecare musulman.” (Ibn Majah)

■ dreptul la a se bucura de resursele Pământului, pe care Allah Preaînaltul le-a pus la dispoziția oamenilor. El, Cel Atotputernic, spune:

„El este Cel care a făcut Pământul supus (statornic și stabil) vouă (pentru ca voi să puteți merge, locui pe el sau lucra etc.). Așadar, mergeți pe căile sale și mâncați din provizia lui. Și la El va fi Învierea (din mormintele voastre).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 67:15]

► **garantarea siguranței generale**, care include următoarele:

■ **siguranța religioasă**, care este obținută prin eliminarea politeismului și chemarea la adorarea numai a lui Allah Cel Atotputernic. El, Preaînaltul, spune:

„Luptați pe Calea lui Allah cu cei care luptă împotriva voastră (adică nu începeți voi lupta, ci apărați-vă dacă sunteți atacați). Și nu încălcați Legea, căci Allah nu îi iubește pe cei care încălcă Legea.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:190]

■ **siguranța personală**. Allah Preaînaltul spune:

„Cel care omoară un dreptcredincios precugetat, răsplata îi va fi Gheena, în care va rămâne veșnic, Allah se va mânia pe el, îl va blestema și-i va pregăti lui chin mare.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:93]

■ **siguranța materială**. Allah Preaînaltul spune:

„Nu vă luați unii altora averile pe nedrept și nu-i ademeniți cu ele pe judecători, ca să mâncați o parte din averile oamenilor pe nedrept și cu bună știință.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:188]

■ **prezervarea onoarei**. Allah Preaînaltul spune:

„Și nu vă apropiați (nu faceți lucruri care să conducă la preacurvie, cum sunt sărutul, mângâierea, privitul la femeile goale etc.) de preacurvie (prin preacurvie se traduce cuvântul arab zina, care înseamnă o relație sexuală între bărbat și femeie în afara căsătoriei), căci ea este o josnicie! Și rău drum este ea!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:32]

■ **prezervarea minții**, prin evitarea a tot ceea ce este dăunător pentru aceasta, așa cum sunt băuturile alcoolice și drogurile. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți! Vinul (vinul - și prin analogie - orice băutură alcoolică), jocul de noroc, pietrele ridicate (idolii) și săgețile (pentru prezicere) sunt numai murdării din lucrătura lui Șeitan. Deci feriți-vă de ele ca să izbândiți!”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:90]

► **garantarea drepturilor.** Islamul a făcut obligatorie respectarea drepturilor tuturor creaturilor, indiferent de statutul lor, astfel încât să se formeze între ei un sentiment de conviețuire și familiaritate, să obțină beneficiile religioase și să își îmbunătățească chestiunile lumești. Aceste drepturi se împart în două categorii:

■ **drepturi personale.** Allah Preaînaltul spune:

„Adorați-L pe Allah și nu-I asociați Lui nimic! Purtați-vă bine cu părinții, cu rudele, cu orfanii, cu sărmanii, cu vecinul apropiat (apropiat prin vecinătate sau înrudire) și cu vecinul străin (vecinul îndepărtat de care nu te leagă relații de rudenie), cu tovarășul de alături, cu călătorul de pe drum și cu cei stăpâniți de mâinile voastre drepte (robii aflați în stăpânirea voastră), căci Allah nu-i iubește pe cel trufaș și pe cel lăudăros!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:36]

■ **drepturi generale.** Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Nu vă invidiați unii pe alții, nu oferiți unul mai mult decât altul (pentru a ridica prețurile), nu vă urâți unul pe altul, nu vă întoarceți spatele unul altuia, nu începeți negocieri când alții le-au început mai înainte. O, robi ai lui Allah, fiți frați! Musulmanul este fratele unui alt musulman, nu îl oprimă, nu îl disprețuiește și nu îl umilește. Evlavia se află aici (și a arătat spre pieptul său de trei ori). Este suficient rău ca un om să-și disprețuiască fratele musulman. Viața,

proprietatea și onoarea unui musulman sunt inviolabile pentru fratele său în credință.” (Muslim)

► **îndurarea** arătată față de toate creaturile, iar dintre tipurile de îndurare le enumerăm pe următoarele:

■ **îndurarea față de ființele umane.** Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Preamilostivul arată Milă celor care sunt milostivi. Așadar, arătați milă celor de pe Pământ, pentru ca să primiți milă din partea Celui aflat deasupra Cerurilor.” (Ahmad, Abu Dawud și Al-Hakim, clasificat *sahih* de către Al-Albani)

■ **îndurarea față de animale.** Aceasta merge până într-acolo încât islamul a făcut din îndurarea arătată față de animale un motiv pentru iertarea păcatelor și intrarea în Paradis. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„«În vreme ce un om se afla (mergând) pe drum, setea lui s-a întetit și (când) a găsit o fântână, a coborât în ea, a băut apă și (apoi) a ieșit. Când (a dat să plece), a văzut un câine care gâfâia și lingea noroiul din cauza setei excesive. Omul și-a spus: „Cu adevărat, acest câine suferă de sete așa cum am suferit și eu.” Și a coborât el (din nou) în fântână, și-a umplut încălțăminte cu apă și i-a dat să bea câinelui. Allah a apreciat fapta sa și l-a recompensat cu iertarea păcatelor lui.» (Cei care ascultau) au întrebat: «O, Mesager al lui Allah, vom fi recompensați chiar și pentru tratamentul bun arătat față de animale?» (Profetul – ﷺ) a răspuns: «Da, este o răsplătă pentru orice lucru bun pe care îl faceți oricărei ființe vii.»” (Convenit)

► **consultarea reciprocă.** Islamul le poruncește adeptilor săi să aplice această metodologie în toate chestiunile lor religioase și lumești, interne și externe. Allah Preaînaltul spune:

„Și datorită Îndurării lui Allah, tu, (Mohammed), ai fost așa de blând cu ei! Iar de ai fi fost fără blândețe și aspru la inimă, ei ar fi fugit din preajma ta. Deci iartă-le lor și roagă-te (lui Allah) pentru iertarea lor! Sfătuiește-te cu ei asupra treburilor, dar o dată ce ai luat o hotărâre, încrede-te în Allah! Allah îi iubește cu adevărat pe cei care se încred (în El).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:159]

► **egalitatea între toți oamenii în ceea ce privește originea lor.** Astfel, nu există altă diferență între bărbați și femei, albi și negri, arabi și nearabi, în afară de gradul de evlavie. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi, oameni! Fiți cu frică de Domnul vostru care v-a făcut dintr-o singură ființă și a făcut din aceasta și pe perechea ei (din Adam a creat-o și pe Eva) și care a răspândit din cele două (ființe) mulți bărbați și femei! Fiți cu frică de Allah în Numele căruia vă conjurați (unii pe alții) și (fiți cu frică de ruperea) legăturilor de rudenie, căci Allah este *Raqīb* (Veghetor) peste voi!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:1]

► **dreptatea generală atât față de sine, cât și față de ceilalți.** Allah Preaînaltul spune:

„Allah poruncește (prin ceea ce a revelat prin Coran) dreptatea, îndeplinirea faptei bune (răsplătind binele cu un bine și mai mare și iertând răul) și dărnicia față de rude și El oprește de la desfrâu, faptă urâtă și nelegiuire. El vă îndeamnă pentru ca voi să vă aduceți aminte (de Sfaturile și

Poruncile lui Allah).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:90]

► **pacea globală atât la nivel intern, cât și la nivel extern.** Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Să vă spun cine este un credincios adevărat? Acela căruia alții îi încredințează averile și viețile lor. Un musulman este cel de ale cărui mâini și limbă ceilalți sunt în siguranță. Un adevărat *mujahid* (un luptător pe Calea lui Allah) este cel care se străduiește să asculte de Poruncile lui Allah și un *muhajir* (emigrant) este acela care abandonează păcatele.” (Ahmad și Ibn Hibban)

► **încurajarea muncii și a obținerii mijloacelor de subzistență prin mijloace permise.** Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Este mai bine pentru oricare dintre voi să ia o frânghie și să taie câteva lemne (din pădure) pe care să le care pe spinarea lui și să le vândă pentru ca Allah să îl salveze decât să ceară ceva de la o persoană pe care aceasta i-l poate da sau nu.” (Al-Bukhari)

► **curățenia.** Principiile islamului încurajează curățenia, iar acest lucru se realizează prin următoarele acțiuni:

■ **spălarea mâinilor înainte de fiecare masă.** ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat:

„Dacă Mesagerul lui Allah (ﷺ) dorea să doarmă în stare de *junub* (impuritate majoră), el (ﷺ) făcea abluțiunea, iar dacă dorea să mănânce sau să bea, el (ﷺ) se spăla pe mâini iar apoi mânca și bea.” (An-Nasa’i)

■ **menținerea igienei gurii și a dinților prin folosirea siwak-ului.** Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Dacă nu m-aș fi temut că este prea greu pentru adepții mei, le-aș fi poruncit să își curețe dinții cu siwak înainte de fiecare rugăciune.” (Muslim)

■ **curățarea și purificarea acelor zone ale trupului care pot deveni medii propice pentru germenii și murdărie.** Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Sunt cinci acte care fac parte din firea înăscută a omului (*fitrah*): circumcizia, îndepărtarea părului pubian, îndepărtarea părului de la subsuoară, scurtarea mustății și tăierea unghiilor.” (Convenit)

■ **curățarea după urinare sau defecare.** Salman (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Mesagerul lui Allah (ﷺ) ne-a interzis să ne îndreptăm către *qiblah* în timp ce urinăm sau defecăm, să ne curățăm cu mâna dreaptă, să folosim mai puțin de trei pietre atunci când ne curățăm, sau să folosim un os sau bălegar pentru a ne curăța.” (Muslim)

■ **grija de a purta haine curate și frumos mirositoare.** Allah Preaînaltul spune:

„O, fii ai lui Adam! Luați-vă găteliile (a se înțelege prin găteală atât curățenia corporală, cât și alegerea celor mai bune straie) voastre la toate locurile de rugăciune (păgânii din Arabia preislamică făceau înconjurul sanctuarului Al-Ka 'bah în pielea goală. Allah interzice această practică și le poruncește oamenilor să-și acopere goliciunea. Aceasta este o poruncă adresată dreptcredincioșilor, aceea de a îmbrăca veșminte alese

de fiecare dată când merg la moschee sau la o adunare.) (...)”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:31]

■ **purificarea**, care este o obligație pentru validitatea multor acte de adorare și care este de două feluri: fizică și spirituală.

a. Purificarea fizică presupune purificarea și curățarea trupului de murdărie și impurități, iar aceasta este una dintre condițiile validității rugăciunii pe care musulmanul are obligația de a o efectua de cinci ori pe zi. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Nicio rugăciune nu este acceptată fără abluțiune și nicio caritate oferită din *ghulūl* (bunuri luate pe nedrept din prada de război înainte de împărțirea acesteia) nu este acceptată.” (Muslim)

În plus, islamul prevede abluțiunea completă (*ghusl*) în caz de impuritate majoră. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Dacă sunteți spurcați (în stare de *junub* - stare rezultată dintr-un contact sexual sau o scurgere seminală după care abluțiunea majoră - îmbăierea generală - este obligatorie atât pentru bărbat cât și pentru femeie), atunci purificați-vă (printr-o abluțiune totală)! (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:60]

Abluțiunea completă (*ghusl*) este recomandată, de asemenea, înainte de efectuarea acelor acte de adorare care sunt simboluri evidente ale islamului, așa cum sunt rugăciunea de vineri, *hajj-ul* (pelerinajul mare) sau *‘umrah* (pelerinajul mic).

b. Purificarea spirituală presupune purificarea sufletului de următoarele:

- **politeism**. Allah Preaînaltul spune:

„Adorați-L pe Allah și nu-I asociați Lui nimic (...)”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:36]

- **ipocrizie.** Allah Preaînaltul spune:

„Așadar, vai de cei care se roagă (ipocriții), ~ Aceia care întârzie rugăciunile lor (dincolo de timpul lor hotărât, din cauza indiferenței), ~ Acelora care fac fapte bune doar pentru a fi văzuți (de către oameni) ~ Și opresc de la al-ma‘un (adică milostenia și ei refuză să își împrumute obiectele unui vecin care cere; aceasta se referă la lăcomia lor excesivă).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 107:4-7]

- **aroganță.** Allah Preaînaltul spune:

„Fii cumpătat în mersul tău și scoboară glasul tău, căci cel mai urât dintre toate este glasul măgarului!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 31:19]

- **mândrie.** Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„«Nu va intra în Paradis acela în a cărui inimă se află mândrie chiar și cât greutatea unui atom.» Un bărbat a întrebat: «O, Mesager al lui Allah, dacă unei persoane îi pace să poarte haine și pantofi frumoși (înseamnă că este mândră)?» El (ﷺ) a răspuns: «Cu adevărat, Allah este Frumos și iubește frumusețea. Mândria înseamnă să respingi adevărul și să îi consideri pe alții mai prejos decât tine.»”
(Muslim)

15. Moralitatea

Islamul este religia caracterului nobil și a celor mai bune maniere. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Cu adevărat, am fost trimis pentru a perfecționa bunul caracter.” (Al-Bukhari și Ahmad, clasificat *sahih* de către Al-Albani)

Nu există virtute pe care islamul să nu o prescrie și nu există lucru rău pe care acesta să nu îl interzică, stabilind modul în care un musulman trebuie să se comporte față de ceilalți și față de societatea în care trăiește. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Evită ceea ce este interzis și vei fi cel mai pios dintre oameni; fii mulțumit cu ceea ce Allah ți-a dat și vei fi cel mai bogat dintre oameni; fii bun cu vecinul tău și vei fi un credincios; dorește oamenilor ceea ce îți dorești pentru tine însuși și vei fi un musulman; și nu râde mult, deoarece hohotele de râsucid inima.” (At-Tirmidhi și Ahmad)

Pentru a întipări aceste îndrumări în sufletele dreptcredincioșilor, Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus explicând consecințele nerespectării lor:

„«Știți cine este falit?» Ei, companionii (Allah să fie mulțumit de ei!), au răspuns: «Cel falit dintre noi este cel care nu are niciun *dirham* și nimic altceva de valoare.» El, Profetul (ﷺ), a spus: «Cel falit din *Ummah* (comunitatea) mea este acela care, în Ziua Judecății, va veni cu rugăciunile, posturile și *zakāt*-ul (caritatea anuală obligatorie) său, însă el a încălcat drepturile altora, a calomniat, a consumat în mod nedrept averea altora, a vărsat sângele altora și i-a lovit pe alții, și răsplățile sale vor trece la cutare și cutare (cei care au suferit de mâna lui). Și dacă faptele sale bune se vor termina înainte să înapoieze drepturile oamenilor, atunci se va lua din faptele lor rele și vor trece la el și el va fi aruncat în Focul Iadului.»” (Muslim)

Prin intermediul acestor îndrumări, islamul are drept scop stabilirea unei societăți unite și bazate pe compasiunea și afecțiunea reciprocă, precum și pe aducerea de beneficii celorlalți. Așadar, islamul este religia moralității și a bunelor maniere față de Allah, față de Profetul Său (ﷺ) și față de toți oamenii. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți! Să nu rătăciți un neam de alt neam, care s-ar putea să fie mai bun decât el, nici femeile (*să nu rătăciți*) de alte femei, care s-ar putea să fie mai bune decât ele! Nu vă ocăriți și nu vă batjocoriți cu porecle unii pe alții. Ce rău este numele urât și rușinos, după credință (*nu mai este permis să fie calificați cu epitete urâte cei care au adoptat credința*)! Iar cei care nu se căiesc (*pentru că au râs de alții sau i-au ponegrit*), aceia sunt nelegiuți. ~ O, voi cei care credeți! Feriți-vă cu strășnicie de bănuiele, căci unele bănuiele sunt păcat (*bănuielile și gândurile rele despre cineva, fără dovezi*)! Nu vă spionați și nu vă ponegriți unii pe alții! Oare voiește vreunul dintre voi să mănânce carnea fratelui său mort (*ponegrirea cuiva a fost asemuită cu mâncarea cărnii unui frate, lucru respins de firea omenească*)? (Nu!) Voi ați urât aceasta! Și fiți cu frică de Allah, fiindcă Allah este *Tawwāb* (Primitorul de căință), *Rahīm* (Prea Îndurător).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 49:11-12]

Islamul este religia încrederii în sensul ei general, însemnând atât încredere între musulman și Domnul său, cât și între el și ceilalți oameni. Allah Preaînaltul spune:

„Allah vă poruncește să dați înapoi stăpânilor lor lucrurile încredințate, iar dacă judecați între oameni, să judecați cu dreptate! Cât de minunat este acest lucru la care vă povățuiește Allah! Allah este *As-Samī‘* (Cel Care aude

toate), Al-Basīr (Atoatevăzătorul)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:58]

De asemenea, islamul este religia adevărului. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți! Temeți-vă de Allah și fiți cu cei iubitori de adevăr!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:119]

Mai mult decât atât, islamul este religia loialității. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți! Țineți-vă cu statornicie învoielile! Vă este îngăduit vouă (să mâncați carne de) vită, în afară de ceea ce vi s-a prescris. Nu vă este îngăduit vânatul pe timpul pelerinajului (când sunteți în starea de sacralizare – *ihrām* - pentru pelerinajul mare – Hajj - și pelerinajul mic – *Umrah* - nu vă este îngăduit să vânați animale sălbatice și nu este îngăduit vânatul în incinta locurilor sacre)! Allah orânduiește ceea ce El voiește.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:1]

În plus, islamul este religia bunătății și a blândeții. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Atunci când bunătatea este adăugată în ceva, înfrumusețează, iar atunci când este retrasă, urăște.” (Muslim)

Islamul este religia iubirii și a afecțiunii. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Niciunul dintre voi nu crede (cu adevărat) până când nu iubește pentru fratele său ceea ce iubește pentru sine.” (Al-Bukhari și Muslim)

Legea islamică a răspândit aceste virtuți și trăsături morale în cadrul societății prin mijloace precum următoarele:

► **îndemnarea la faptele bune și oprirea de la faptele rele.** Allah Preaînaltul spune:

„Sunteți cea mai bună comunitate care s-a ivit pentru oameni. Voi porunciți ceea ce este drept și opriți ceea ce este nedrept și credeți în Allah. Dacă oamenii Scripturii (*adică iudeii, cărora le-a fost dată Tora, și creștinii, cărora le-a fost dată Evanghelia*) ar fi crezut (*în Cartea revelată lui Mohammed*) ar fi fost bine pentru ei. Printre ei sunt și credincioși (*care cred în Scripturile lor și în Cartea trimisă nouă*), dar cei mai mulți dintre ei sunt *al-fasiqun* (*cei care au deviat de la Calea lui Allah, nelegiuirii, cei care persistă în păcat*).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:110]

► **consultarea reciprocă, sfătuirea și expunerea părerilor în mod sincer.** Allah Preaînaltul spune:

„(Jur) Pe Al-‘Asr (*timpul sau a treia rugăciune a zilei care se numește al-‘Asr*)! ~ Cu adevărat, omul este în pierdere, ~ În afară de aceia care cred și fac fapte bune, și se îndeamnă unul pe altul către Adevăr (*credința cea adevărată și îndeplinirea de fapte bune*), și se îndeamnă unul pe altul la răbdare!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 103:1-3]

Dragă cititorule,

Îmbrățișarea islamului este o Binecuvântare de la Allah Preaînaltul de care nu beneficiază decât cei pe care El, Preaînaltul, îi alege în acest sens. Așadar, caută să te numeri și tu printre cei binecuvântați prin valorificarea ocaziei de a urma această religie corectă, care reprezintă singurul mod prin care Allah Cel Atotputernic acceptă să fie adorat.

În plus, nu te opri aici, ci fii unul dintre cei care cheamă la această religie, deoarece, după ce ai îmbrățișat islamul, ai obligația de a îl face cunoscut celor la care încă nu a ajuns și de a corecta imaginea acestuia în ochii celor care au o imagine distorsionată cu privire la el. Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Transmiteți de la mine chiar și numai un verset.” (Al-Bukhari)

Din punctul meu de vedere, trăsăturile distinctive ale islamului care au fost prezentate în această broșură sunt suficiente pentru a forma o imagine clară și corectă cu privire la islam în ochii cititorului, astfel încât el să poată cunoaște această religie și să își îndepărteze de pe ochi vălul cu care au acoperit-o atât mijloacele mass-media înșelătoare, care prezintă islamul ca pe o religie înapoiată și caracterizată prin lipsa de civilizație și terorism, cât și comportamentul iresponsabil al unor musulmani care nu au în comun cu islamul decât numele și care reprezintă motivul pentru care mulți nemusulmani arată aversiune față de islam.

Mă rog lui Allah Preaînaltul să îți călăuzească inima, să îți lumineze calea, să te conducă spre adevăr și să te binecuvânteze

cu urmarea lui, arătându-ți ceea ce este greșit ca fiind neadevăr
și ferindu-te de el!

Vești bune

Dragă cititorule, printre binecuvântările islamului se numără aceea că, dacă un nemusulman îl îmbrățișează ca pe religia sa, acesta primește o răsplată dublă pentru credința în Profetul lui (Pacea fie asupra sa!) și pentru credința în Mesajul Profetului Mohammed (ﷺ). Allah Preaînaltul spune:

„Aceia cărora Noi le-am dat Cartea mai înainte de el (de Coran), aceia cred în el (acest verset face referire la oamenii Cărții - evreii și creștinii - care au îmbrățișat islamul); ~ Și când li se recită lor (Coranul), zic ei: «Noi credem în el. Acesta este Adevărul de la Domnul nostru. Și noi am fost supuși (lui Allah) înainte de (venirea) lui.»; ~ Aceștia vor fi dăruiti cu răsplată de două ori, pentru că ei sunt statornici și pentru că ei resping fapta rea prin fapta bună și fac milostenie din cele cu care i-am înzestrat.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 28:52-54]

A doua veste bună este aceea că Allah Cel Atotputernic șterge toate păcatele comise înainte de acceptarea islamului. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus în acest sens:

„(...) islamul șterge toate păcatele anterioare (comise înainte de îmbrățișarea islamului).” (Muslim)

A treia veste bună este aceea că Allah Preaînaltul transformă păcatele în fapte bune, iar aceasta este o Binecuvântare pe care El, Cel Atotputernic, o revarsă asupra cui voiește dintre oameni. Allah Preaînaltul spune:

„Și aceia care nu cheamă un alt dumnezeu împreună cu Allah (nu-I fac lui Allah niciun asociat în adorare) și nu ucid sufletul pe care l-a oprit Allah, decât pe drept, și aceia care

nu preacurvesc - căci acela care face aceasta va afla pedeapsa (cei care săvârșesc aceste lucruri urâte vor avea parte în Viața de Apoi de pedeapsă pentru ele) ~ Și va fi îndoit chinul lui în Ziua Învierii și în veci va rămâne în ea disprețuit - ~ Afară de acela care se căiește, crede și săvârșește fapte bune; acestora le va schimba Allah faptele rele cu fapte bune, căci Allah este *Ghafūr* (Prea Iertător), *Rahīm* (Prea Îndurător cu cei care se căiesc, cred și săvârșesc fapte bune).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 25:68-70]

Ce oportunitate excelentă și cât de fericit este cel care o pune în valoare! Te sfătuiesc să nu amâni luarea acestei decizii. Cel înțelept este acela care își controlează sinele și se străduiește pentru Viața de Apoi, iar cel naiv este acela care își urmează poftele, punându-și speranțele în Allah Preaînaltul numai pentru a își îndeplini dorințele.

Pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra Profetului Mohammed, precum și asupra familiei și a companionilor săi! Toată Slava I se cuvine lui Allah Preaînaltul, Domnul tuturor lumilor!

WWW.ISLAMLAND.COM

Pentru mai multe informații despre islam puteți consulta următoarele site-uri:

E-Books

www.islamland.com

www.islamhouse.com

www.sultan.org

www.thekeytoislam.com

www.en.alukah.net

www.muslim-library.com

www.r-islam.com

www.rasoulAllah.net

www.knowingAllah.com

www.islamic-invitation.com

www.ar.islamway.net

Chat

www.edialogue.org

www.islamreligion.com

www.chatislamonline.org

www.islam-port.com

Cărți islamice gratuite

www.islamicbooks4u.net

www.islamic-message.net

Fatawa

1www.islamqa.info/en

www.fatwa.islamweb.net/en/

Pentru noii musulmani

www.newmuslimacademy.org

www.newmuslimguide.com

www.zadgroup.net

Ascultă Coran

www.quran.islamhouse.com

www.mp3quran.net

www.listenandrecord.com

wwwgodwords.net

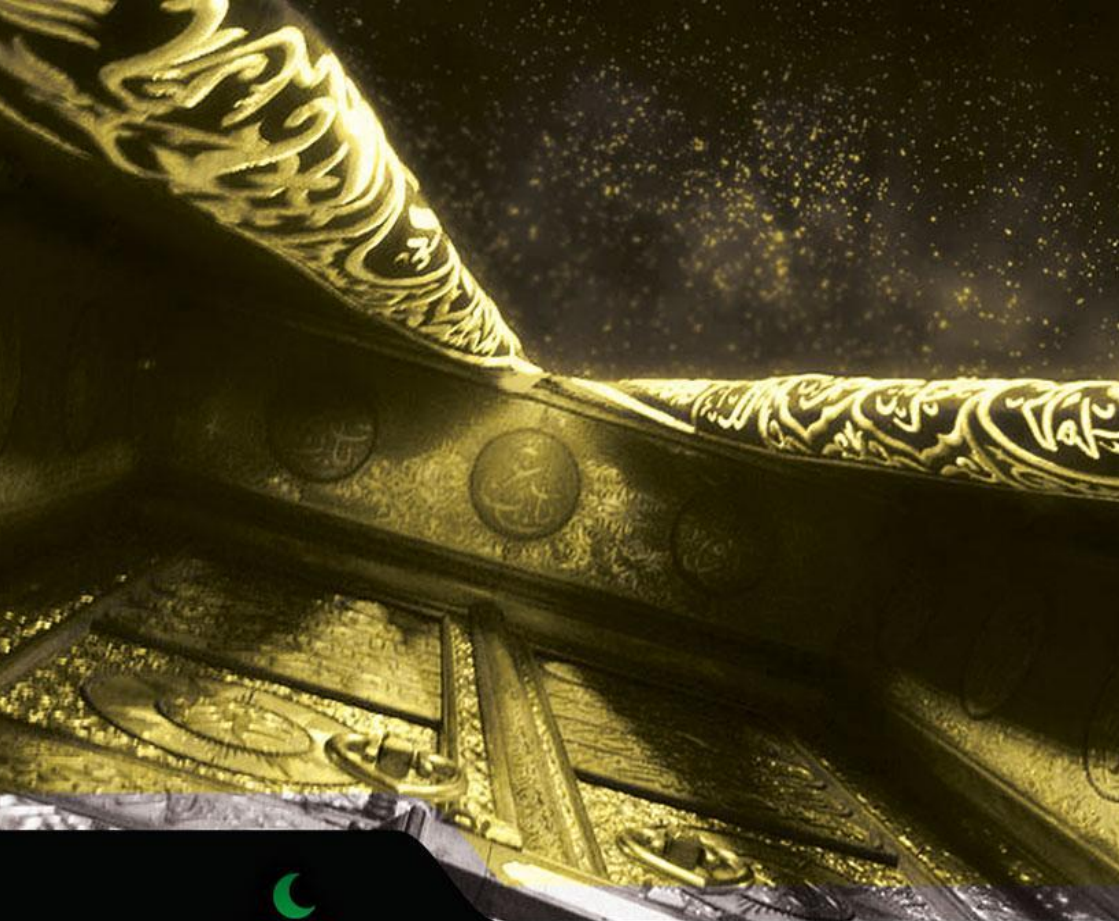
www.tvquran.com

www.ar.beta.islamway.net/recitations

www.islam-call.com

www.qurantranslations.net

www.quraan.us

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM